

A trăi cu generozitate

Versetul cheie: „Căci voi cunoașteți harul Domnului nostru Isus Cristos, că, deși era bogat, pentru voi a devenit sărac, ca voi, prin sărăcia Lui, să deveniți bogați.”
2 Corinteni 8:9

Pasaje biblice selectate:
2 Corinteni 8:1-15

În lecția de astăzi, Pavel abordează tema încurajării credincioșilor să participe la o colectă pentru sfinții din Ierusalim. Cuvintele sale oferă perspective valoroase asupra inimii și motivațiilor din spatele generozității. Apostolul aduce ca exemplu pe frații din Macedonia, care au dat cu sacrificiu, în ciuda sărăciei lor, ca model de urmat pentru corinteni.

Pavel scrie: „Vreau să știți, dragi frați și surori, ce a făcut Dumnezeu în bunătatea Sa prin bisericile din Macedonia. Ei sunt încercați de multe necazuri și sunt foarte săraci. Dar sunt și plini de o bucurie abundentă, care s-a revărsat în generozitate bogată. Căci pot mărturisi că au dat nu numai cât puteau, ci mult mai mult. Și au făcut-o din proprie voință. Ne-au rugat în repetate rânduri să le acordăm privilegiul de a participa la darul pentru credincioșii din Ierusalim.” 2 Corinteni 8:1-4

Pasajul de mai sus contestă ideea comună că trebuie să ai resurse abundente pentru a putea da.

Macedonenii nu au așteptat până când au avut un surplus; dimpotrivă, au dat cu sacrificiu chiar și în momentele de nevoie . Acest lucru ar trebui să ne determine să ne regândim propriile perspective asupra acestui subiect și să luăm în considerare modalitățile prin care putem contribui la nevoile sfinților, indiferent de situația noastră financiară. În acest sens, ne amintim de văduva care a dat o mică ofrandă, dar a fost lăudată de Isus pentru că a dat tot ce avea. Marcu 12:41-44

Dăruirea ar trebui să fie întotdeauna voluntară. Toți creștinii devotați ar trebui să fie motivați să dăruiască cu generozitate datorită harului lui Dumnezeu. Acest lucru trebuie să vină din propria lor inimă, altfel nu este plăcut lui Dumnezeu. Deși macedonenii nu aveau mult, doreau cu disperare să împărtășească ceea ce aveau. L-au rugat pe Pavel să le permită să participe. Ce exemplu de generozitate!

Versetul nostru cheie ne oferă o lecție și mai importantă. Ne amintește că spiritul de binefacere a fost manifestat de Domnul nostru la cel mai înalt grad prin umilința Sa de a renunța de bunăvoie la viața Sa spirituală pentru a veni pe pământ ca om. El a făcut acest lucru pentru a-și da viața umană ca răscumpărare și astfel să cumpere întreaga lume a omenirii din cauza păcatului originar al lui Adam. Romani 5:18,19; 1 Timotei 2:5,6

Creștinii înțeleg că una dintre dovezile că am trecut de la moarte la viață este că îi iubim pe frați. În plus, așa cum Cristos și-a dat viața pentru noi, ar trebui să facem la fel pentru frați. Cu alte cuvinte, ar trebui să

facem tot ce putem pentru a-i ajuta să-și asigure chemarea și alegerea. 1 Ioan 3:14,16; 2 Petru 1:10

Scripturile abundă în lecții care ilustrează compasiunea pe care ar trebui să o avem față de frații noștri în momentele de nevoie, precum și față de întreaga omenire, atunci când avem ocazia. Fie ca viețile noastre să reflecte din ce în ce mai mult aprecierea noastră față de următoarea îndemnare a lui Pavel: „De aceea, când avem ocazia, să facem bine tuturor oamenilor, mai ales celor care aparțin familiei credincioșilor.” Galateni 6:10